

“मीठे बच्चे- बाबा जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ, उहाँलाई यथार्थ रीतिले जानेर याद गर्नु, यही मुख्य कुरा हो, मनुष्यलाई यो कुरा बडो युक्तिले सम्झाउनुपर्छ ।”

प्रश्न:- सारा विश्व (युनिभर्स) को लागि कुनचाहिँ पढाइ हो जुन यहाँ नै तिमी पढ्दछौ ?

उत्तर:- सारा युनिभर्सको लागि यही पढाइ हो- तिमी सबै आत्मा हौ । आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर तब पावन बन्छौ । सारा युनिभर्सको जो बाबा हुनुहुन्छ उहाँ एकै पटक आउनु हुन्छ सबैलाई पावन बनाउन । उहाँ नै रचयिता र रचनाको ज्ञान दिनुहुन्छ । त्यसैले वास्तवमा यो एउटै विश्व-विद्यालय (युनिभर्सिटी) हो, यो कुरा बच्चाहरूले स्पष्ट गरेर सम्झाउनु पर्छ ।

ओम् शान्ति । भगवानुवाच- अब यो त रूहानी बच्चाहरूले सम्भन्छन्, भगवान् को हुनुहुन्छ ? कसैले पनि यथार्थ रूपले जान्दैनन् । भनिन्छ पनि- म जो हुँ, जस्तो हुँ मलाई यथार्थ रूपले कसैले जान्दैनन् । तिमीमा पनि नम्बरवार छन् । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछन् । रहन त यहाँ रहन्छन् तर यथार्थ रूपले जान्दैनन् । यथार्थ रूपले जानेर बाबालाई याद गर्नु, यो बडो मुश्किल कुरा छ । भन्न त बच्चाहरूले भन्छन्, धेरै सहज छ तर म जो हुँ, मैले निरन्तर बाबालाई याद गर्नु छ, बुद्धिमा यो युक्ति रहन्छ । म धेरै सूक्ष्म छु । हाम्रो बाबा पनि बिन्दु सूक्ष्म हुनुहुन्छ । आधाकल्प त भगवान्को कसैले नाम पनि लिदैनन् । दुःखमा नै याद गर्छन्- हे भगवान् भनेर । अब भगवान् को हुनुहुन्छ, यो त कोही पनि मनुष्य सम्भन्दैनन् । अब मनुष्यहरूलाई कसरी सम्झाउने ? यसमा विचार सागर मन्थन चल्यो । नाम पनि लेखिएको छ- प्रजापिता ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालय । यसबाट पनि बुझ्दैनन् यो रूहानी बेहदका बाबाको ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो । अब के नाम राखौं जसबाट मनुष्यहरू छिट्टै बुझ्न सकून् ? यो युनिभर्सिटी हो, कसरी मनुष्यलाई सम्झाउने ? युनिभर्सबाट युनिभर्सिटी अक्षर निस्केको हो । युनिभर्स अर्थात् सारा विश्व । यसको नाम राखिएको छ- युनिभर्सिटी, जसमा सबै मनुष्यहरू पढ्न सक्छन् । युनिभर्सको बारेमा पढ्नको लागि युनिभर्सिटी हो । अब वास्तवमा युनिभर्सको लागि त एकै बाबा आउनु हुन्छ, उहाँको यो एउटै युनिभर्सिटी हो । लक्ष्य-उद्देश्य एक छ । बाबा नै आएर सारा युनिभर्सलाई पावन बनाउनु हुन्छ, योग सिकाउनु हुन्छ । यो त सबै धर्मवालाको लागि हो । भन्दछु- आफूलाई आत्मा सम्भ, सारा युनिभर्सको बाबा हुनुहुन्छ- निराकार परमपिता, त्यसैले किन यसको नाम रूहानी निराकार परमपिताको आध्यात्मिक विश्व विद्यालय राखौं । ख्याल गरिन्छ नि । मनुष्य यस्ता छन् जो सारा विश्वमा बाबालाई एक जनाले पनि जान्दैनन् । रचयितालाई जाने भने रचनालाई पनि जान्दछन् । रचयिताद्वारा नै रचनालाई जान्न सकिन्छ । बाबाले बच्चाहरूलाई सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ । अरू कसैले पनि जान्दैनन् । ऋषि-मुनिले पनि नेति-नेति भन्दै आए । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई पहिले यो रचयिता र रचनाको ज्ञान थिएन । अहिले रचयिताले सम्झाउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई सबैले पुकार्छन्, आएर हामीलाई सुख-शान्ति देऊ किनकि अहिले दुःख-अशान्ति छ । उहाँको नाम नै हो दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता । उहाँ को हुनुहुन्छ ? भगवान् । उहाँले कसरी दुःख हरेर सुख दिनु हुन्छ, यो कसैले पनि जान्दैनन् । त्यसैले यस्तो स्पष्ट गरेर लेख, जुन मनुष्य बभून् । निराकार गड फादरले नै यो ज्ञान दिनुहुन्छ । यस्तो-यस्तो विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । बाबा सम्झाउनु हुन्छ मनुष्य सबै छन् पत्थरबुद्धि । अहिले तिमीलाई पासरबुद्धि बनाइरहनुभएको छ । वास्तवमा पारस बुद्धि उनलाई भनिन्छ जो कम्तीमा पनि ५० भन्दा अधिक अंक लिन्छन् । फेल हुने पारसबुद्धि होइनन् । रामले पनि कम अंक (माक्स) लिए तब त क्षत्रिय देखाइन्छ । रामलाई बाण किन देखाइएको हो ? यो पनि कसैले जान्दैनन् । श्रीकृष्णलाई स्वदर्शन चक्र देखाइन्छ किनकि उनले सबैलाई मारे र रामलाई बाण देखाइन्छ । एक विशेष पत्रिका निस्कन्छ, जसमा देखाइएको छ- कृष्णले कसरी स्वदर्शन चक्रद्वारा अकासुर बकासुरलाई मार्छन् । दुवैलाई हिंसक बनाइ दिएका छन् र फेरि डबल हिंसक बनाइ दिएका छन् । भनिन्छ उनीहरूका पनि बच्चा पैदा भएका थिए । अरे, ती त हुन् नै निर्विकारी देवी-देवता । त्यहाँ रावण राज्य हुँदै हुँदैन । यस समय रावण सम्प्रदाय भनिन्छ ।

अहिले तिमी सम्झाउँछौ— हामी योगबलबाट विश्वको बादशाही लिन्छौं भने के योगबलबाट बच्चा पैदा हुन सक्दैन । त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ । अहिले तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ । यसरी राम्रोसँग सम्झाउनु पर्छ, जसबाट मनुष्यहरूले बुझून् यिनको पासमा पूरा ज्ञान छ । अलिकति पनि यस कुरालाई बुझे भने सम्झनुपर्छ यो ब्राह्मण कुलको हो । कसैको लागि त तुरुन्तै सम्झिन्छ— यो ब्राह्मण कुलको होइन । आउन त अनेक प्रकारका आउँछन् नि । अब तिमी निराकार परमपिताको आध्यात्मिक विश्व-विद्यालय लेखेर हेर, के हुन्छ ? विचार सागर मन्थन गरेर अक्षर मिलाउनुपर्ने हुन्छ, यसमा बडो युक्ति चाहिन्छ लेख्ने । जसबाट मनुष्य बुझून्— यहाँ यो ज्ञान ईश्वर (गड फादर)ले सम्झाउनु हुन्छ अथवा राजयोग सिकाउनु हुन्छ । यो अक्षर पनि साधारण हो । जीवनमुक्ति दैवी स्वराज्य सेकेण्डमा । यस्ता-यस्ता अक्षर लेख जुन मनुष्यको बुद्धिमा बस्न सकोस् । ब्रह्माद्वारा विष्णु पुरीको स्थापना हुन्छ । मन्मनाभवको अर्थ हो— बाबा र वर्सालाई याद गर । तिमी हौ ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण कुल भुषण, स्वदर्शन चक्रधारी । अब यो स्वदर्शन चक्र त विष्णुलाई देखाउँछन् । कृष्णका पनि ४ भुजा देखाउँछन् । अब उनका ४ भुजा कसरी हुन सक्छ ? बाबा कति राम्ररी सम्झाउनु हुन्छ । बच्चाहरू बडो विशाल बुद्धि, पारसबुद्धि बन्नु छ । सत्ययुगमा यथा राजा रानी तथा प्रजा पारसबुद्धि भनिन्छ नि । त्यो हो पारस दुनियाँ, यो हो पत्थरको दुनियाँ । तिमीलाई यो ज्ञान मिल्छ— मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि । तिमी आफ्नो राज्य श्रीमतको आधारमा पुनः स्थापना गरिरहेका छौ । बाबाले हामीलाई युक्ति बताउनु हुन्छ— राजा-महाराजा कसरी बन्न सक्छौ ? तिम्रो बुद्धिमा यो ज्ञान भरिन्छ अरूलाई सम्झाउनको लागि । सृष्टि चक्रमा सम्झाउन बडो सरल छ । यस समय जनसंख्या हेर कति छ ! सत्ययुगमा कति थोरै हुन्छ । संगम त हुन्छ नि । ब्राह्मण त थोरै हुन्छन् । ब्राह्मणहरूको युग नै छोटो छ । ब्राह्मणहरू पछि हुन्छन् देवताहरू फेरि वृद्धि हुँदै रहन्छ । बाजोली हुँदै रहन्छ । सिढीको चित्रको साथै विराट रूप पनि भयो भने स्पष्टसँग सम्झाउन सकिन्छ । जो तिम्रो कुलका हुन्छन् उनको बुद्धिमा रचयिता र रचनाको ज्ञान सजिलैसँग बस्छ । उनको चेहराबाट नै थाहा हुन्छ— यो हाम्रो कुलको हो वा होइन ? यदि होइन भने राम्रोसँग सुन्ने छैन । जो समझदार हुन्छ उसले ध्यानले सुन्छ । एक पटक कसैलाई पूरा तीर लाग्यो भने फेरि आउँदै रहन्छ । कसैले प्रश्न सोध्छन् र कोही राम्रो फूल छ भने सधैं आफैं आएर पूरा सम्भेर जान्छ । चित्रबाट त जो सुकैले पनि सम्झन सक्छ । यो त अवश्य देवी-देवता धर्मको स्थापना बाबाले गरिरहनुभएको छ । कसैले नसोध्ने पनि आफैं बुझ्दै रहन्छन् । कोही त धेरै सोधिरहन्छन्, तर केही पनि बुझ्दैनन् । फेरि सम्झाउनु पर्छ, झगडा त गर्नु हुँदैन । फेरि भन्छन् ईश्वरले तिम्रो रक्षा पनि गर्दैनन् ! अब उहाँले रक्षा के गर्नु हुन्छ, त्यो त तिमी जान्दछौ । कर्मको हिसाब-किताब त हरेकले आफैं चुक्ता गर्नुपर्छ । यस्ता धेरै छन्, स्वास्थ्य खराब भयो भने भन्छन् रक्षा गर्नुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ— म त आउँछु नै पतितहरूलाई पावन बनाउन । त्यो धन्दा तिमीले पनि सिक । बाबाले ५ विकारमाथि विजय प्राप्त गराउनु हुन्छ । त्यसैले अझ धेरै जोडले सामना गर्छन् । विकारको तुफान धेरै जोडले आउँछ । बाबा त भन्नुहुन्छ— बाबाको बनेपछि यी सबै बिमारीहरू धेरै आउँछन्, तुफान पनि जोडले आउँछ । पूरा बक्सिड हो । राम्रा-राम्रा पहलमानहरूलाई पनि हराइ दिन्छन् । भन्दछन्— नचाहेर पनि कुदृष्टि हुन जान्छ, रजिस्टर खराब हुन पुग्छ । कुदृष्टिवालासँग कुरा गर्नु हुँदैन । बाबा सबै सेन्टरका बच्चाहरू सम्झाउनु हुन्छ— कुदृष्टिवाला धेरै छन्, नाम लियो भने अझै विश्वासघाती (ट्रेटर) बन्छन् । आफ्नो सत्यानाश गर्नेहरू उल्टो काम गर्न थाल्छन् । काम विकारले नाकबाट समात्छ । मायाले छोड्दैन, कुकर्म, कुदृष्टि, कुवचन निस्कन थाल्छ, कुचलन हुन्छ त्यसैले धेरै-धेरै सावधान राख्नुपर्छ ।

तिमी बच्चाहरू जब प्रदर्शनी आदि गर्छौ तब यस्तो युक्ति रच जो कसैले पनि बुझ्न सक्नु । यो गीता ज्ञान स्वयं बाबा पढाइरहनुभएको छ, यसमा कुनै शास्त्र आदिको कुरा छैन । यो त पढाइ हो । किताब, गीता त यहाँ छैन । बाबाले पढाउनु हुन्छ । किताब हातमा कहाँ उठाउनु हुन्छ र ! फेरि यो गीता नाम कहाँबाट आयो ? यी सबै धर्मशास्त्र बन्छन् नै पछि । कति मठ-पन्थ छन् । सबैका आ-आफ्ना शास्त्र छन् । हाँगा-बिँगा जे छन्, साना-साना मठ-पन्थ, उनका पनि शास्त्र आदि आफ्ना-आफ्ना छन् । त्यसैले ती भए सबै बाल-बच्चाहरू ।

यसबाट त मुक्ति मिल्न सक्दैन । सर्वशास्त्रमयी शिरोमणी गीताको गायन छ । गीता ज्ञान सुनाउने पनि त कोही हुनुपर्छ नि । यो ज्ञान बाबाले नै आएर दिनु हुन्छ । कुनै पनि शास्त्र आदि हातमा कहाँ छन् र । मैले पनि शास्त्र पढेको छैन, तिमीलाई पनि पढाउँदिनँ । उनले त सिक्छन्, सिकाउँछन् । यहाँ त शास्त्रको कुरा छैन । बाबा हुनुहुन्छ नै ज्ञानका सागर । मैले तिमीलाई सबै वेद-शास्त्रहरूको सार बताउँछु । मुख्य छन् नै ४ धर्मका ४ धर्मशास्त्र । ब्राह्मण धर्मका कुनै किताब छन् र ? कति बुझ्नुपर्ने कुरा छ । यो सबै बाबा बसेर विस्तारमा सम्झाउनु हुन्छ । मनुष्य सबै पत्थरबुद्धि छन् तब त यति कंगाल बनेका छन् । देवताहरू थिए सत्ययुगमा, त्यहाँ सुनका महल बन्दथे, सुनको खानी थियो । अहिले सच्चा सुन छैन । सारा कहानी भारतवर्षमा नै छ । तिमी देवी-देवता पारसबुद्धि थियौ, विश्वमाथि राज्य गर्दथ्यौ । अहिले स्मृति आएको छ, तिमी स्वर्गका मालिक थियौ फेरि नर्कका मालिक बनेका छौ । अब फेरि पारसबुद्धि बन्छौ । यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ जुन फेरि अरूलाई सम्झाउनु पर्छ । ड्रामा अनुसार पार्ट चल्दै रहन्छ, जो समय बित्छ सो एक्प्युरेट, फेरि पनि पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ । जो बच्चाहरूलाई नशा छ स्वयं भगवान्ले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनको लागि पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ उहाँको चेहरा बडो फस्टक्लास खुशीले सम्पन्न रहन्छ । बाबा आउनु हुन्छ नै बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गराउन, प्रारब्धको लागि । यो पनि तिमीले जान्दछौ- दुनियाँमा कसैले कहाँ जान्दछ र ! स्वर्गको मालिक बनाउन भगवान् पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ । त्यसैले खुशी हुनुपर्छ । चेहरा बडो फस्टक्लास, खुशीले सम्पन्न हुनुपर्छ । बाबाको यादबाट तिमी सधैं हर्षित रहन्छौ । बाबालाई भुल्नाले नै निराशा आउँछ । बाबा र वर्सालाई याद गर्नाले खुशीले सम्पन्न हुन जान्छ । हरेकलाई सेवाबाट जान्न सकिन्छ । बाबालाई बच्चाहरूको सुगन्ध त आउँछ नै । सपूत बच्चाहरूबाट सुगन्ध आउँछ, कपूतबाट दुर्गन्ध आउँछ । बगैंचामा सुगन्धित फूललाई नै लिने दिल हुन्छ । आँकलाई कसले उठाउँछ र ! बाबालाई यथार्थ रूपले याद गर्नाले नै विकर्म विनाश हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) मायाको बक्सिङमा हार्नु छैन । ध्यानमा रहोस् कहिल्यै मुखबाट कुवचन ननिस्कियोस्, कुदृष्टि, कुचलन, कुकर्म नहोस् ।
- २) फस्टक्लास सुगन्धित फूल बन्नु छ । नशा रहोस् स्वयं भगवान्ले हामीलाई पढाउनु हुन्छ । बाबाको यादमा रहेर सधैं हर्षित रहनु छ, कहिल्यै निराश हुनु छैन ।

वरदान:- ड्रामाको ज्ञानबाट अचल स्थिति बनाउने प्रकृति वा मायाजित भव

प्रकृति वा मायाद्वारा जस्तो सुकै पेपर आए पनि अलिकति पनि हलचल नहोस् । यो के ? यो प्रश्न पनि उठ्यो, अलिकति पनि कुनै समस्या युद्ध गर्ने बन्यो भने पनि फेल हुनेछौ । त्यसैले जे सुकै भए पनि भित्रबाट यही आवाज आओस् वाह ! मीठो ड्रामा वाह ! हाय के भयो ! यो संकल्प पनि नआओस् । यस्तो स्थिति होस् जसले गर्दा संकल्पमा पनि कुनै हलचल नहोस् । सधैं अचल, अडोल स्थिति रहोस् तब प्रकृतिजित र मायाजितको वरदान प्राप्त हुनेछ ।

स्लोगन:- खुशीको खबर सुनाएर खुशी पार्नु- यही सबैभन्दा श्रेष्ठ कर्तव्य हो ।